

AKO I UMRE, ŽIVJET ĆE

Spomen svih vjernih mrtvih, B

„Istina boli, a laž vrijeđa“, veli jedna veoma mudra poslovice. Doista, gorka istina može boljeti, ali laž koja isprazno tješi, ona zapravo duboko vrijeđa, jer kasnije nanosi još veću bol. A danas smo upravo okruženi takvim olako izrečenim, koji puta stvarno ispraznim riječima. Reklame nam obećavaju vrhunske užitke, političari nam predskazuju svijetlu budućnost, horoskopi nam – uz male poteškoće – predskazuju blistave dane. Svi mi znademo da to baš neće biti tako jednostavno, ali nam je koji puta lijepo slušati te slatke laži.

Kristovo evanđelje nema takvih namjera. Isus nikad ne govori u ispraznost. Danas, kad se sjećamo svih naših pokojnika, prisjetimo se jedne Isusove izreke kad je ono umro njegov prijatelj Lazar. Veli on Marti, pokojnikovoj sestri: „Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će“ (Iv 11,25). Upravo tako. Isus nikada nije „kapom i šakom“ obećavao lagodan život, niti kule i gradove. Govorio je o križu, o gorkoj čaši koju ima ispiti on i njegovi učenici. Govorio je kako su njega proganjati, pa će, prema tome, proganjati i njegove učenike. Isus nije došao u ovom našem zemaljskom poretku uništiti bol, patnju i smrt. Mnogi to nisu htjeli razumjeti, pa su mu se onda veoma ružno rugali govoreći: „Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Krist, kralj Izraelov! Neka sad siđe s križa da vidimo i povjerujemo!“ (Mk 15,31-32). Ti podsmjevači i rugalice nisu znali da će Isus biti proslavljen. I kad je Isus stvarno uskrsnuo u svojoj slavi, nisu htjeli povjerovati. Oni nisu mogli niti htjeli vjerovati da Isus nije došao ukloniti bol i smrt, nego da je došao dati smisao bolesti, trpljenju i samoj smrti. Po svojoj dragovoljno prihvaćenoj mucu i smrti Krist je dospio do slave uskrsnuća.

Zato i nama danas poručuje: „Tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će!“ Nisu to isprazne riječi. Zna Isus što govori. S jedne strane ne daje nam isprazna obećanja o brznoj sreći, niti nas s druge strane ostavlja u beznadnosti ljudskih patnji i nepravdi koje nas okružuju. „Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju“, reći će (Iv 10,10). On daje potpuni i pravi smisao našem životu, svemu onom što život donosi.

On sam je najbolji primjer. „Živio je s nama, nama u svemu jednak osim u grijehu, spasenje naviještao sužnjima, tužnima radost,“ veli molitva Crkve. Prošao je i muku neprihvatanja i odbacivanja, prošao je svoju smrtnu borbu, „poslušao do smrti, smrti na križu“ (Fil 2,8), ali zato „bi uslišan zbog svoje predanosti.“ Bog ga je preuzvisio i postavio iznad svakog stvorenja.

Danas, usrdno i pobožno zazivamo milosrđe Božje nad naše pokojnike. Molimo da Bog ne gleda na njihove grijeha, nego na Krista, našeg Spasitelja i na vjeru njegove Crkve. Ali molimo također i jedni za druge, da Gospodina ovaj naš ovozemni život ispuni smislom. Upravo kako veli današnje bogoslužje: „Tvojim se vjernima, Gospodine, život mijenja, a ne oduzima. I pošto se raspadne dom ovozemnog boravka, stječe se vječno prebivalište na nebesima.“

Ne tražimo ispraznu nadu, nego samo da se i na nama ostvari Isusovo obećanje: „Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će“

Zvonko Pažin